

*Az ÉLET - amíg tart -
CSUPA KEZDET*

És a 90. után - hogyan tovább ?

Nyíregyháza - 2020 -

DR. BÁNSZKI ISTVÁN

*Az ÉLET - amíg tart -
CSUPA KEZDET*

És a 90. után - hogyan tovább ?

Nyíregyháza - 2020 -

Kiadó: Dr. Bánszki István

© Dr. Bánszki István, Nyíregyháza, 2020

ISBN 978-615-00-7868-7

Készült: az IMI Print Kft. nyomdájában, Nyíregyházán
Felelős vezető: Nagy Imréné

És most: a 90. után hogyan és hova tovább ?

Illően csak így kezdhetem, hogy jóbarátaimnak, – hála Istennek, még vannak – és kortársaimnak, akik mintha egyre kevesebben lennének, – egykori tanítványaimnak, akik előtt olykor megcsillan fiatalos alakom, biztató tanári hangom és tekintetem, és kedves ismerőseimnek, akik szóban, telefonon vagy levélben köszöntöttek a kilencvenedikén: ezúton köszönöm a jó szavakat, ölelést és biztatást a további napokra!

Ezekből a megnyilvánulásokból is kitűnik, hogy az életkor különösen jelentős, sőt meghatározó eseménye az életnek!

Miért is? Ezt még nem tudhatom, csak érzem: így lehet, így igaz.

Megerősítettek érzéseimben azok a mosolyok, tekintetek, amelyek szinte azonosan azt a kérdést sugározták felém:

Na, és most – 90 után – hogyan tovább ?

Tőlem akarták megtudni a választ, holott még csak néhány napja kezdtem el! Persze lehetséges, hogy ők csak a közismert, klasszikus mondatot várták:

„LetéSZem a lantot.”

Jól tudom: „aranyos” szavak, mégsem ezt válaszoltam.

Igaz ugyan, hogy az elmúlt 90 év nagyon gyorsan elrepült – az idő rossz szokása ! – én most mégis úgy érzem, gondolom, remélem, hogy nyugodt lélekkel, a szépre gyakrabban emlékezve, álmodozva - megvárom azt az Angyalt, akit Az küld, aki mindezt a csodálatos, gazdag életet – apró talentumaival együtt - éppen nekem adta. Ő tudja miért!

És – *úgy tűnik*: így van ez rendjén!

Ebben a szép megnyugvásban – az önmagammal történt egyetértésben – nyilván be kell látnom, hogy ennek megfelelően, a ki tudja, meddig szóló kegyelmi időt, vagyis – hogy költői maradjak – az „Angyalom érkezését” nem tölthetem csak álmodozással, várakozással, hiszen úgy érzem, a 90 után kapott idő – bármilyen bizonytalan és hihetetlenül lebegő, - számomra mégis sajátos formájú „új élet”, ami – mint

már régen és nagyon határozottan tudom, (érzem, hiszem, remélem) „csupa kezdet”.

Olybá fogom fel tehát, mintha ez a tény számomra is érvényes lenne.

Nos, mivel kezdjem ezt az „ajándék kezdetet”? Mint „bölcész-ember” – 90 év alatt – megtanultam a rendszeresség vagy legalábbis a rendben-tartás fontosságát, sőt hasznosságát. És elég könnyű volt átgondolni: mit is kellene rendbe rakni, hogy azt tisztességgel hagyhassam utódaimra. Szép feladat!

De bizonyára leköti majd az időmet és gondolataimat. És arra is késztet, hogy az írásaim, könyveim csoportosítása során átgondoljam a múltamat, az immár örökre elhagyott 90-et!

Mikor is kezdtem el „írogatni”?

Igaz, hogy már középiskolai tanár és szakfelügyelő koromban – úgy 30 éves ifjúkorom idején – már elkövettem néhány pedagógiai témájú cikkecskét, - az egyik címére még ma is emlékszem:

„Világosan és a lényegre törve”. –

(Nyilván Voltaire-től kölcsönöztem.)

De szélesebb körű írásaim pontosabb időpontja az volt, amikor tanára lettem a városunkban létrejött, Bessenyei nevét viselő főiskolának.

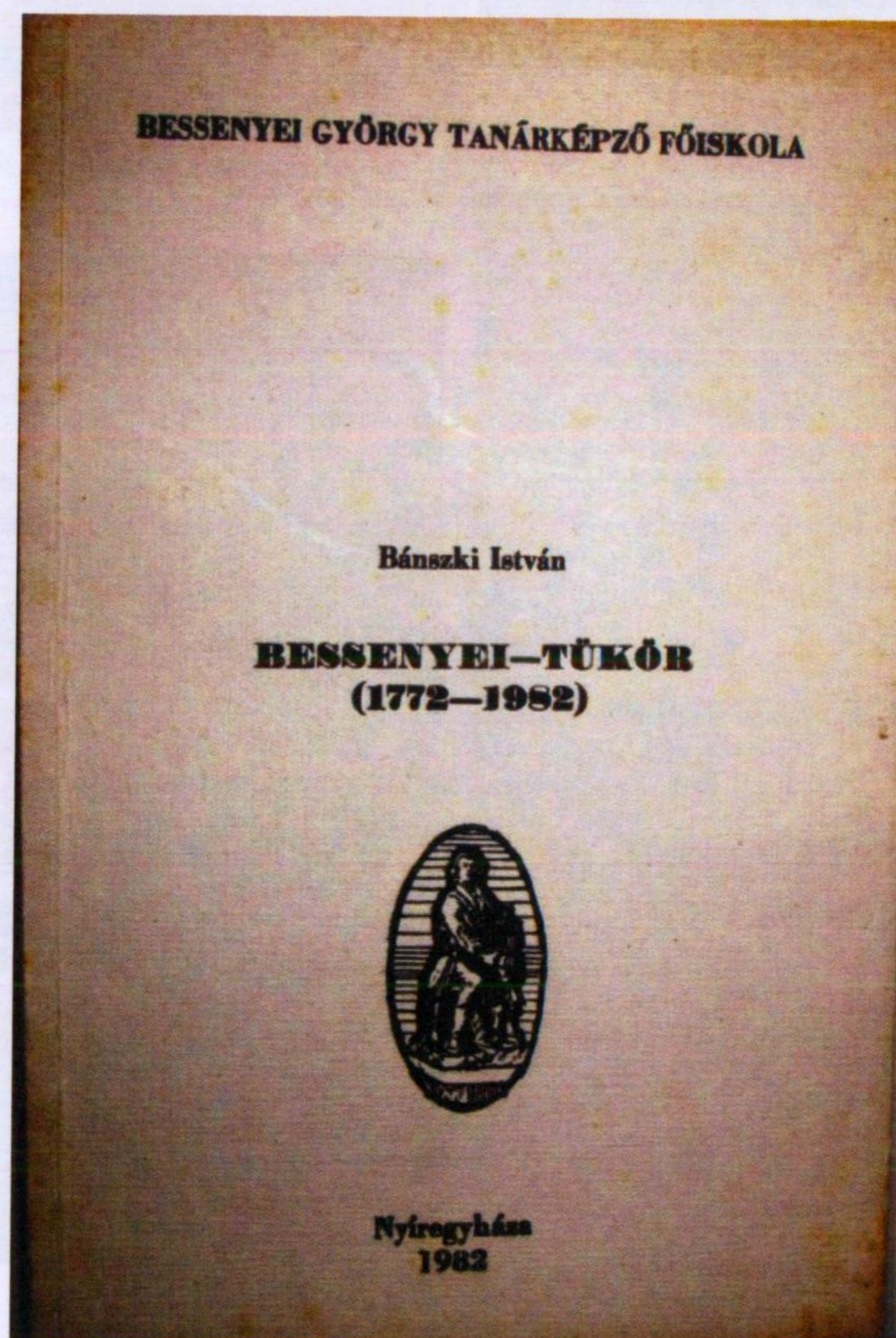
Ám előtte még megjártam Párizst, hogy francia szakos tanárként végre eljussak oda is, hiszen ekkor már 40 év telt el a 90-ből. Ideje volt!

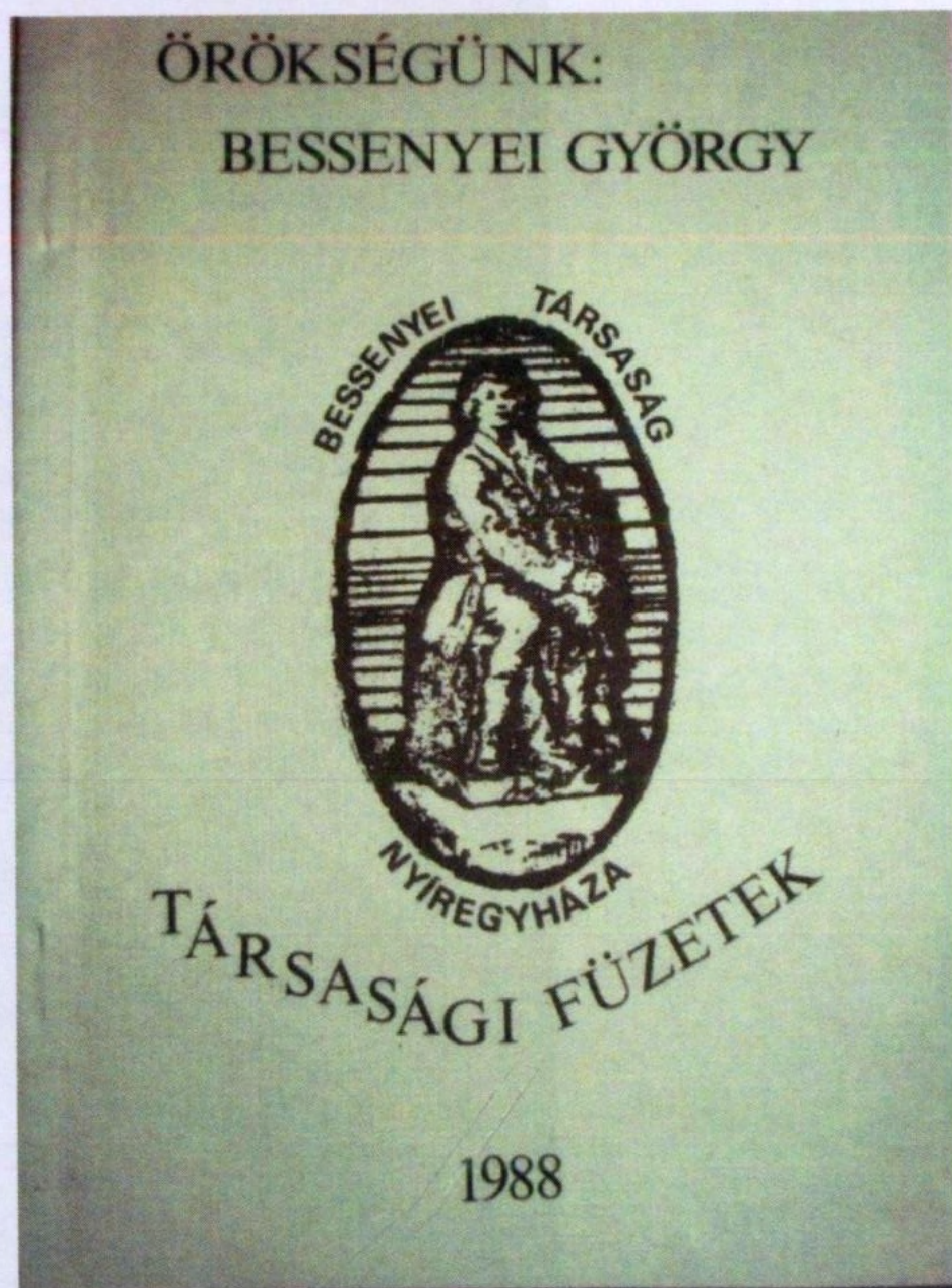
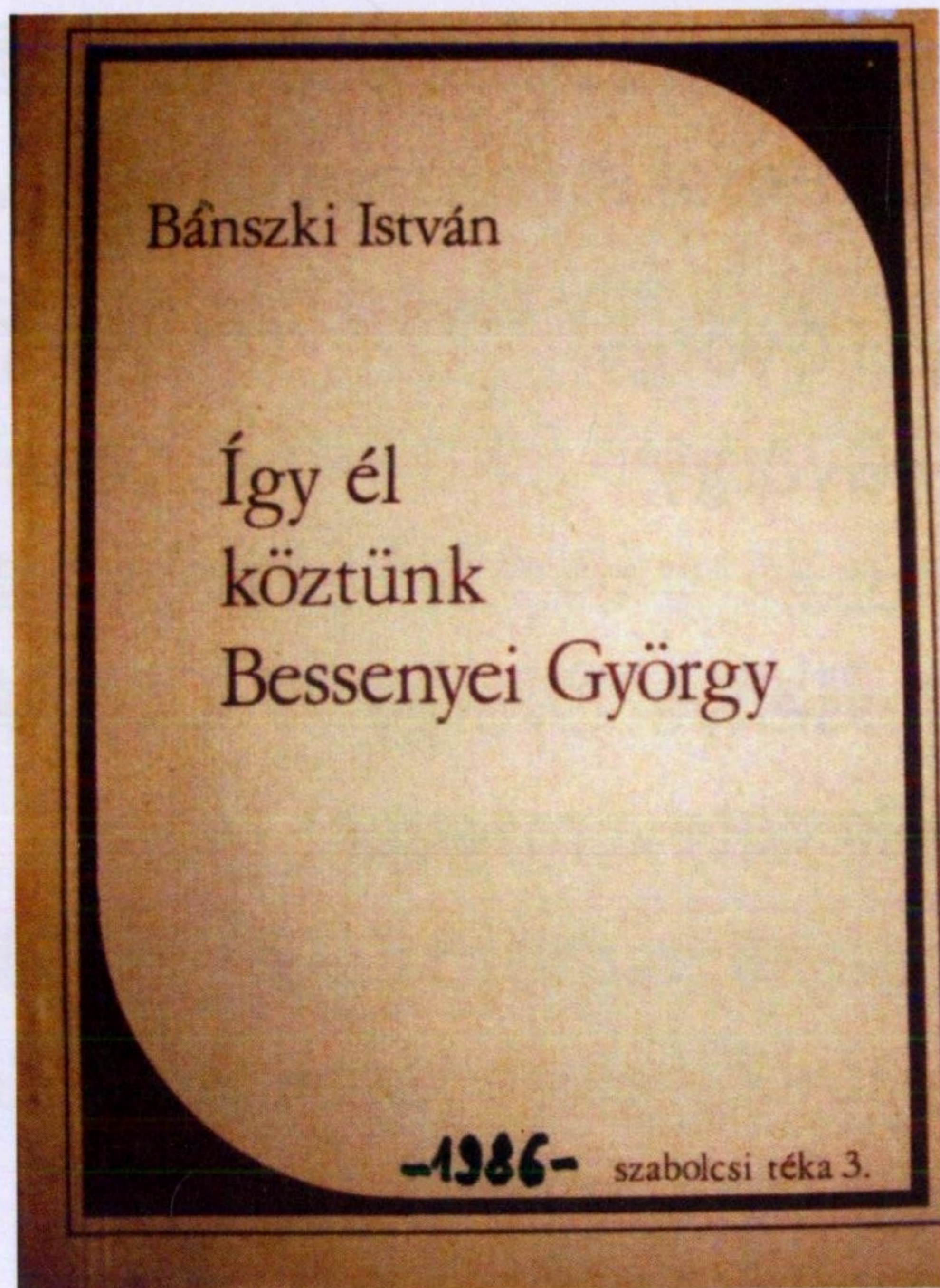
Elkezdődhetett tehát kutatásaim eredményeit összegző, elsősorban Bessenyei értékeinek újraélesztését szolgáló írásaim kiadása.

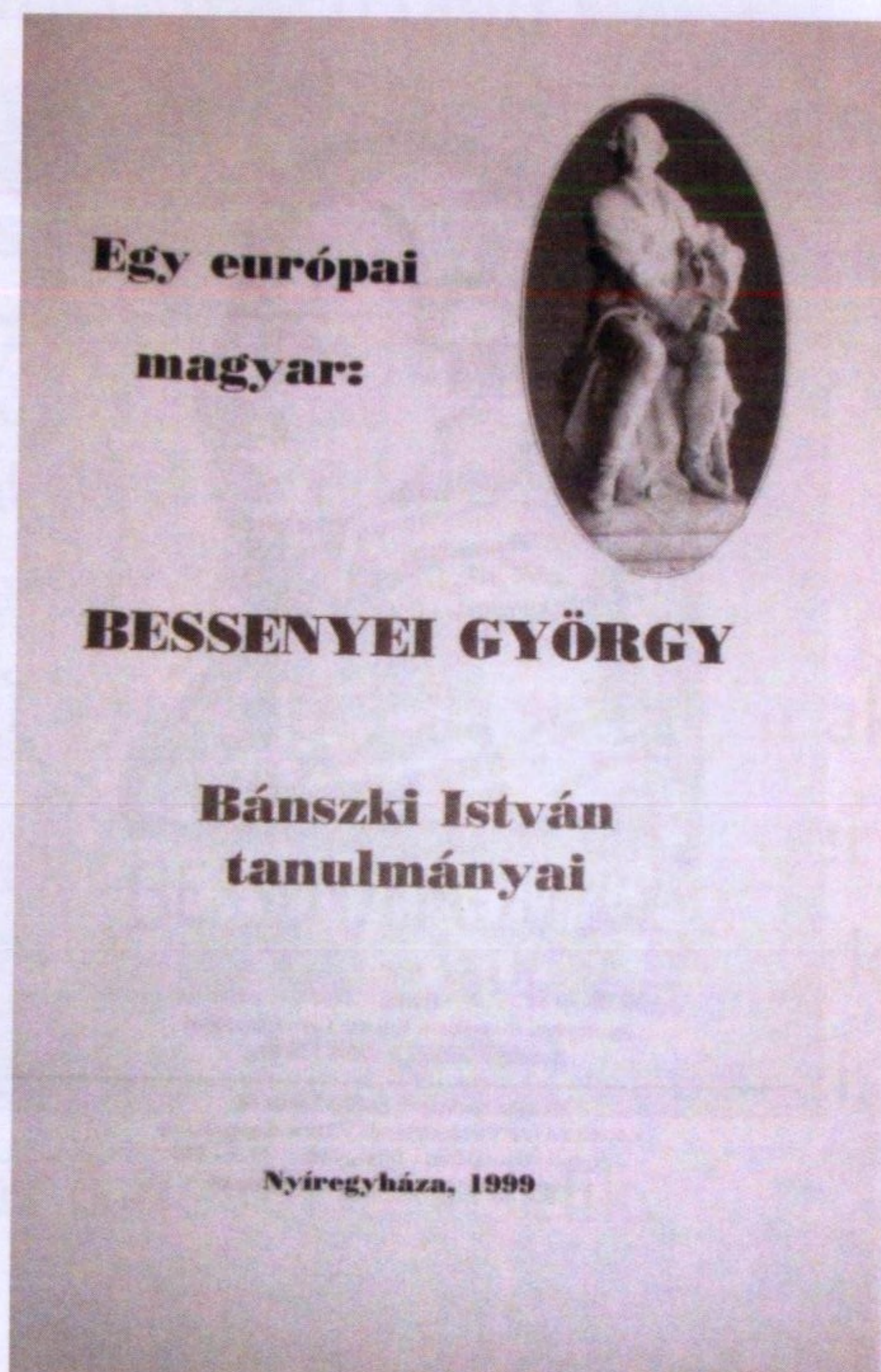
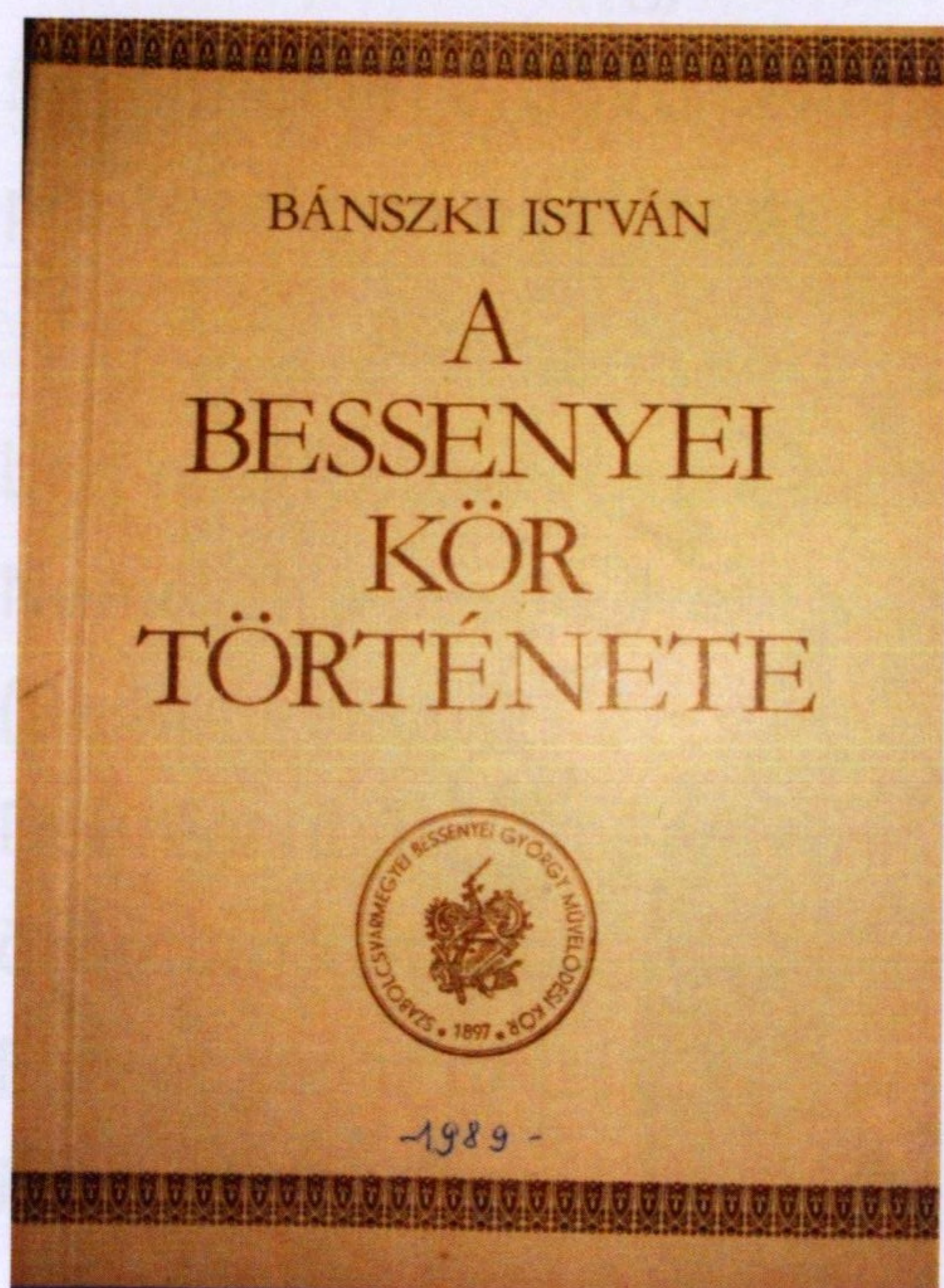

A / Íme a Bessenyei-kutatásaim fontosabb eredményei:

1. Bessenyei-tükör	1982
2. Így él köztünk Bessenyei György	1986
3. Örökségünk Bessenyei György	1988
4. A Bessenyei kör története	1989
5. Egy európai magyar: Bessenyei György	1999
6. Bessenyei György emlékezete a magyar költészetben	2011

BESSENYEI GYÖRGY

EMLÉKEZETÉ

*magyar költők verseiben
(válogatás)*

*Megjelent Bessenyei halálának
200. évfordulóján*

2011

A könyveim megjelenése azonban nem terelte el figyelmemet eredeti célomtól: megalapítani – pontosabban újjáéleszteni a Bessenyei Társaságot.

Hála a társadalmi körülmények javulásának, ez 1987-ben megtörtént. Országos rendezvény lett belőle! Nemcsak a pesti egyetem tanárai – mint pl. Bíró Ferenc (Bessenyei-kutató) – és más szakemberek – mint Debrecenből Némedy professzor – jöttek el, de nagy örömmre itt volt a Kör egyik idős vezetője, Belohorszky Ferenc tanár úr is! Ő is elérzékenyülten gratulált. Megérte régi, szép korszakának újjászületését!

Eddigi tevékenységem ismeretében nem volt meglepő, hogy a jelenlévő nagy közönség kit választott elnökké. Én valóban jól ismertem elődeink tevékenységét. Csodáltam városunkat fejlesztő bámulatos igyekezetüket! Képesek voltak országos színvonalú folyóiratot (Almanach) szerkeszteni, Nyíregyházán pedig – a Kör Régészeti Szakosztályának vezetésével - múzeumot (Jósa András) és a Kör Zenei Szakosztályának irányításával zeneiskolát (Vikár Sándor) alapítani, hogy csak a legjelentősebbeket emeljem ki. Ezek az intézmények ma is az ő nevüket viselik.

Azóta már mi is szépen fejlődünk. Nagyon fontos volt, hogy a Főiskola is Bessenyei nevét vette fel! (Sajnos azóta levette.)

Így nem véletlen, hogy ezek a kedvező körülmények engem személyesen is köteleztek arra, hogy városunk kiváló szellemi erőit bevonjam lendületesen induló tevékenységünkbe.

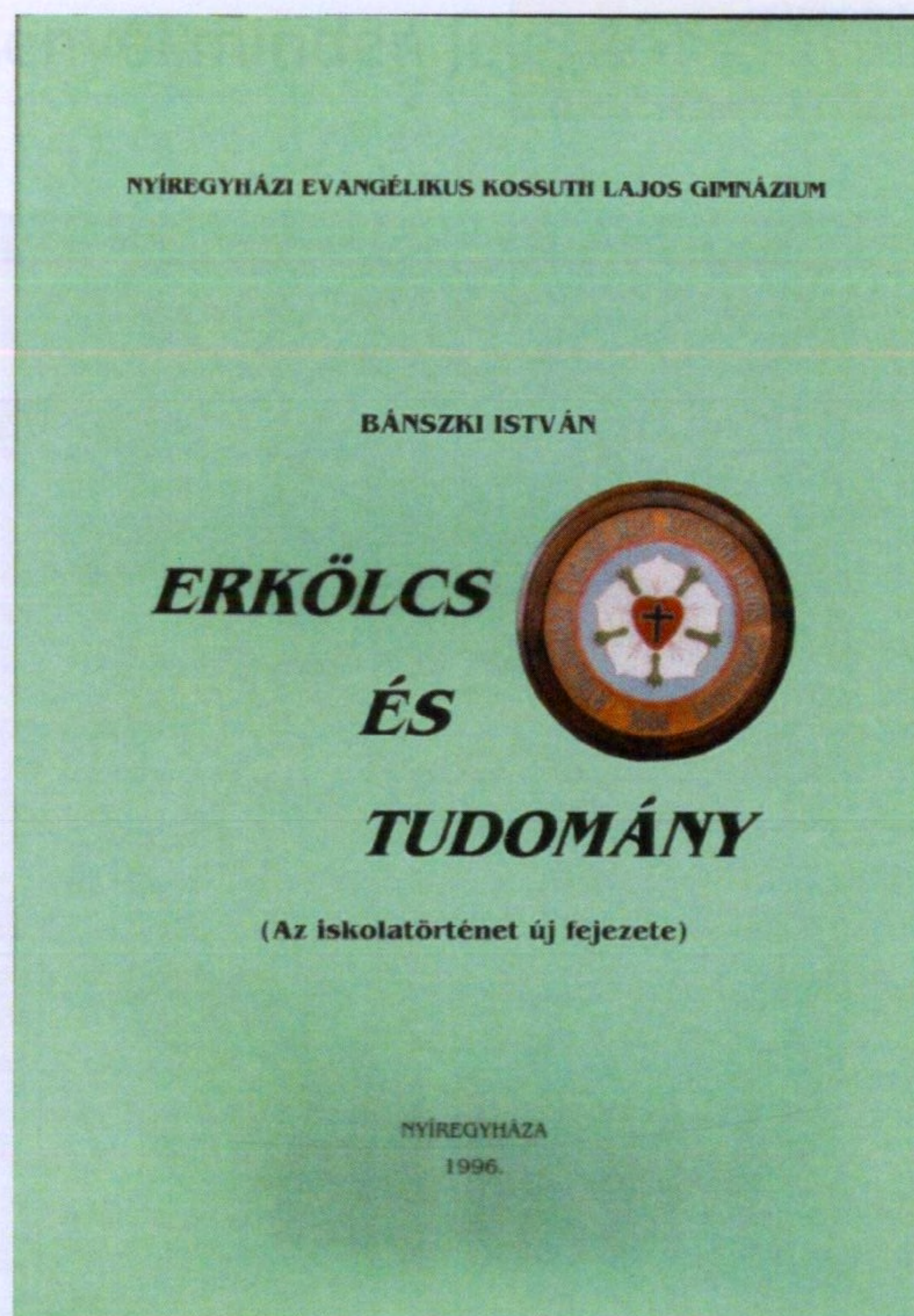
Mivel számomra öröm volt ez a „munka”, képes voltam számos szép mozdulatra inspirálni barátaimat. (Néhány tevékenységünkről még szólanom kell!) Szerencsére a 90-ből csaknem 30-at kaptam ajándékba e csodálatosan szép tevékenységhez! Életem egyik legszebb kultúrkorszaka volt! Minden mozzanatát értékelem.

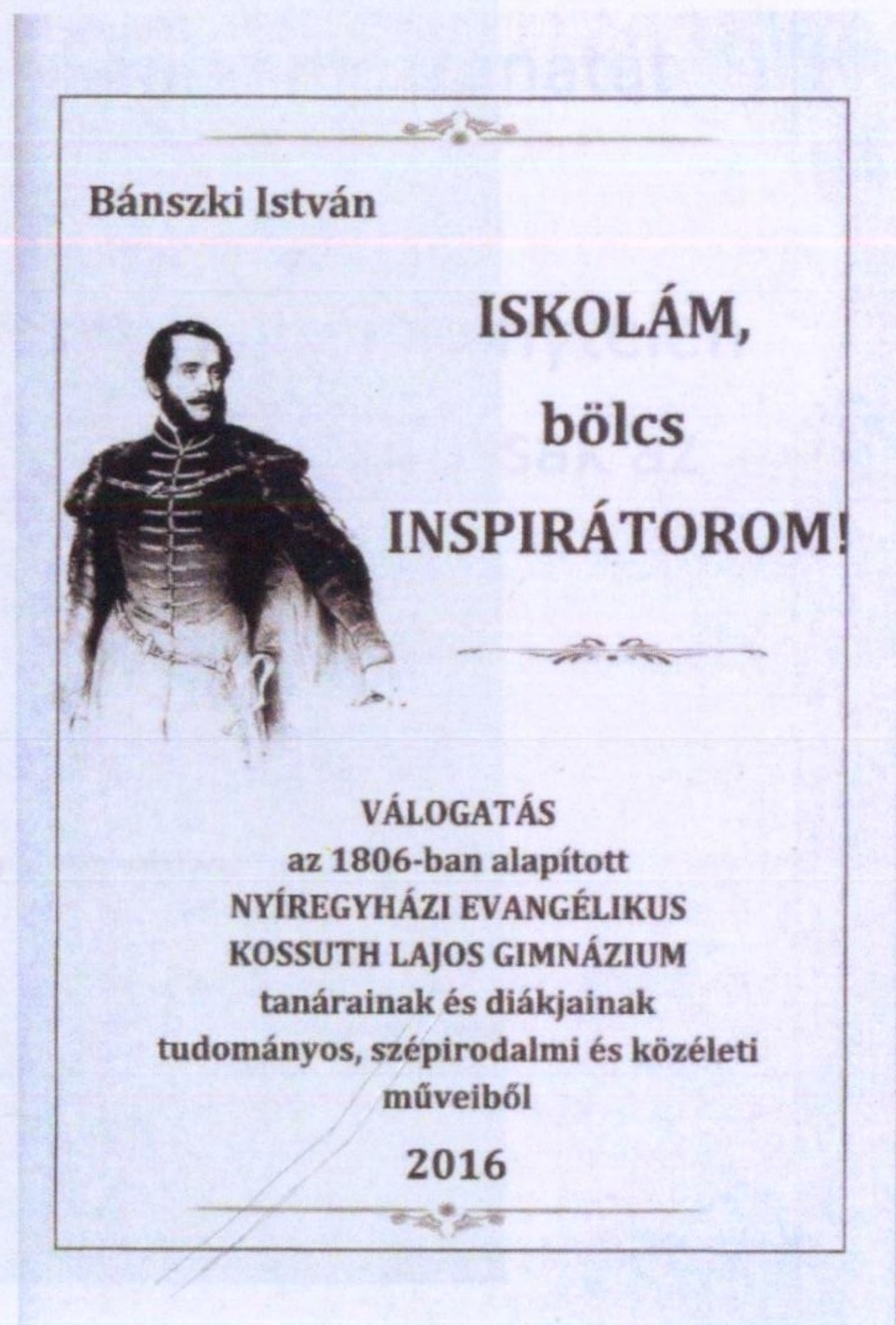
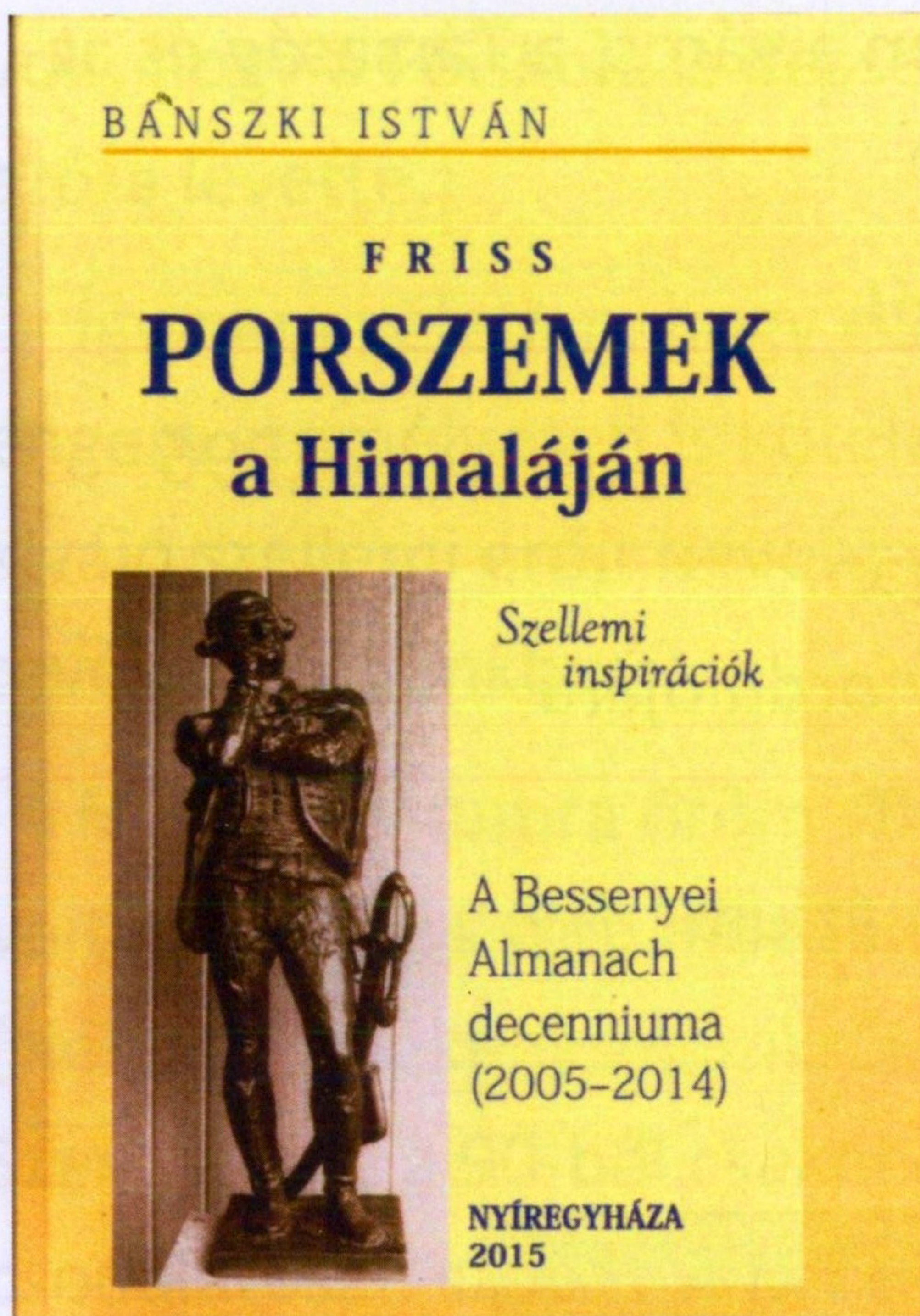
(De sajnos alig maradt valami a 90.ből, kénytelen leszek gyorsítani az áttekintést, nehogy kifussak az időből!)

Jöjjenek tehát további könyveim. Nem tagadhatom, komoly figyelmet fordítottam a város, a Társaság és az iskola eseményeire.

B./ Az évfordulókról

1. Erkölc és tudomány	1996
2. Friss porszemek a Himaláján	
- az Almanach 10 éves évfordulójára	2015
3. Iskolám, bölcs inspirátorom	
- 210 éves a Kossuth Gimnázium	2016

A fordulatokban gazdag életem úgy kívánta, hogy társszerzőkkel együtt, mintegy szerkesztőként, vállalva annak minden gondját, kiadjunk egy-egy fontos gyűjteményes kötetet. Íme:

C./ Társszerzőként, szerkesztőként

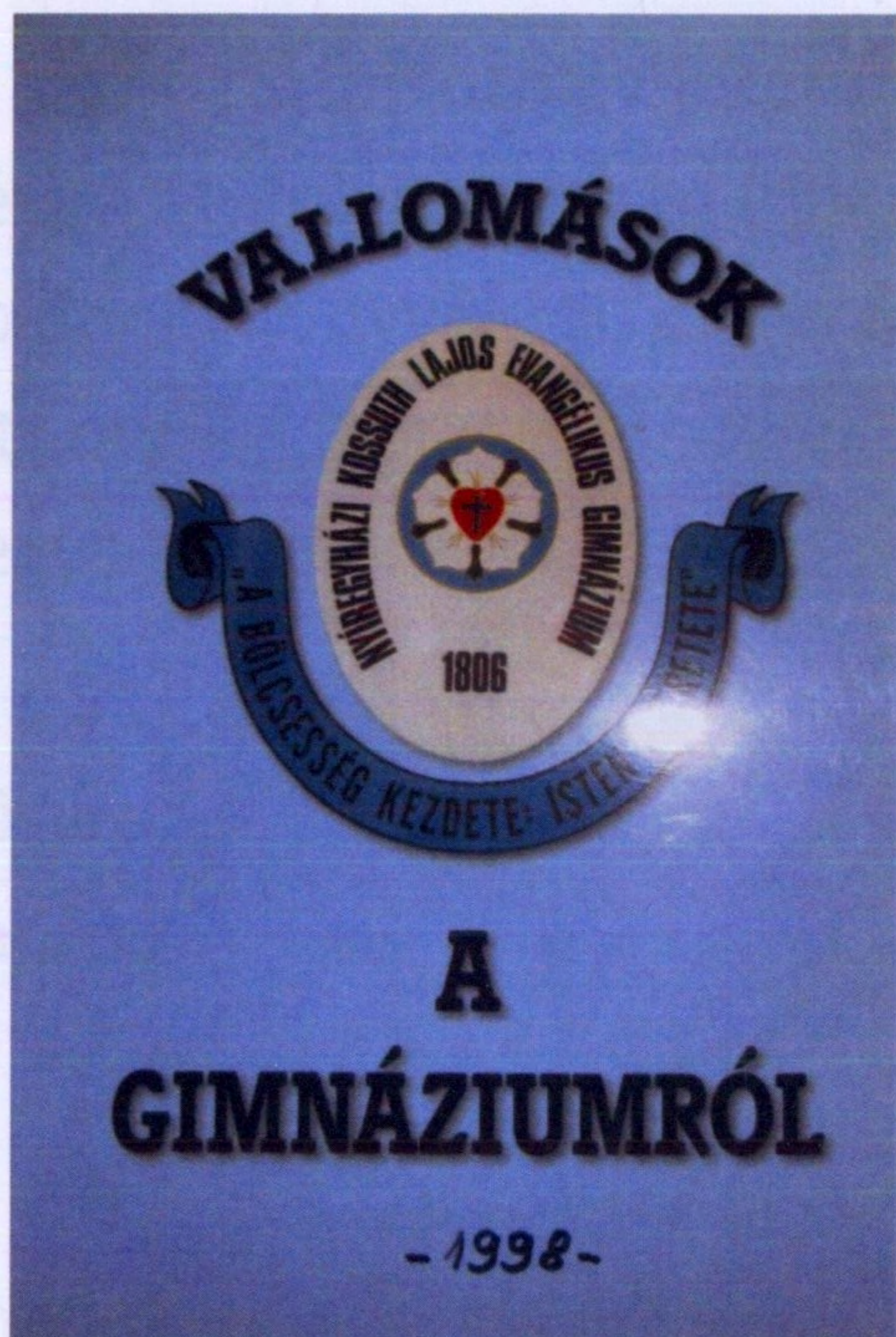
1./	Megyénk kortárs íróinak kislexikona	1991
2./	Vallomások a gimnáziumról (A 100 éves iskola öregdiákjainak nagy találkozója)	1998
3./	Szellemi elődeink kultúra-teremtő nagyjai	2002
4./	„Emeld nemzetedet” (Bessenyei minden jelentős művének breviáriuma)	2011

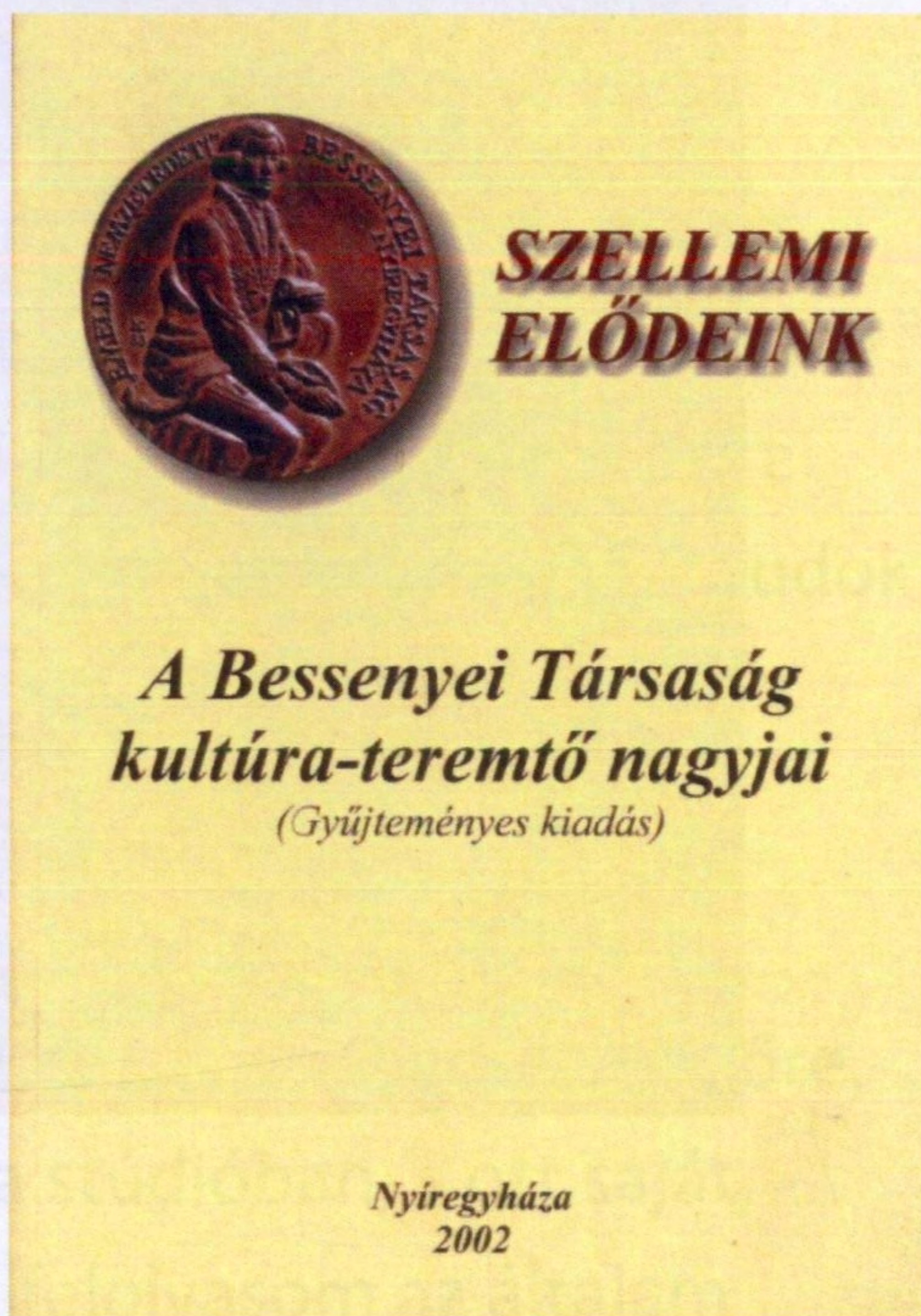
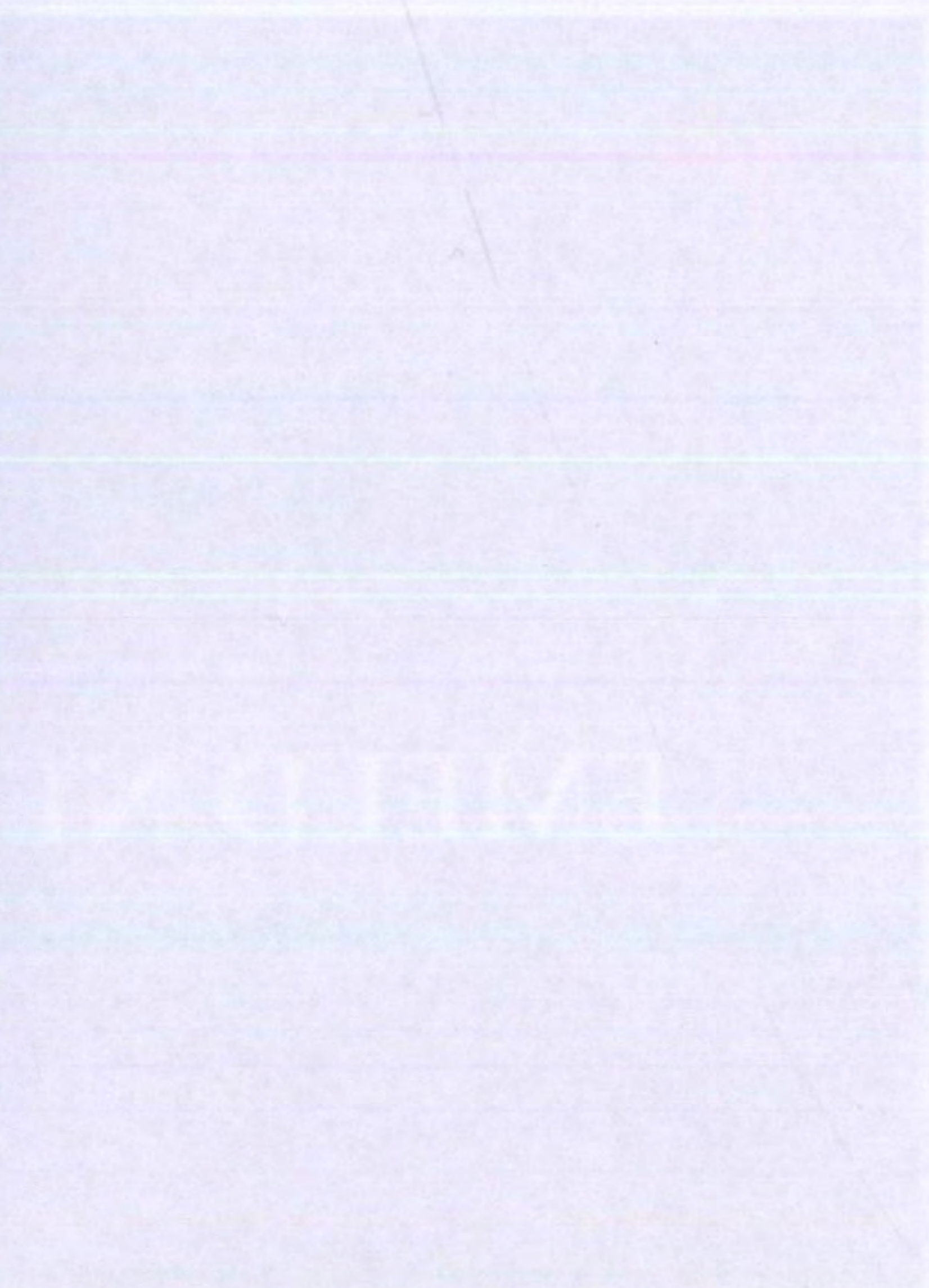
SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG
KORTÁRS ÍRÓINAK
KISLEXIKONA

NYÍREGYHÁZA
1991

ez az is, hogy olykor több
vagy éppen felolvassak
jelenségekről.

BESSENYEI GYÖRGY

EMELD NEMZETEDET!

(Válogatott művek breviáriuma)

Készült a bölcsész-költő halálának
200. évfordulóján

2011

És hozzátartozott életemhez az is, hogy olykor több éven át, folyamatosan írok, vagy éppen felolvassak például könyvekről, kulturális jelenségekről. Itt most sorba kell vennem a legfontosabb kultúregységeket: színház, rádió és sajtó.

S bár időmből igen sokat „áldoztam” rájuk, az összegzés kedvéért hadd nevezzem őket „folyamatos apróságoknak.”

Színház:

Ismeretes, hogy – hosszú szünetelés után – végre megnyílt újra városunkban a színház. Ha jól emlékszem, a Csongor és Tündével. Úgy éreztem, - afféle irodalmárként – illik ott lennem már az indulásnál.

Az első bemutatókról írt cikkeim (kritikáim) meg is jelentek az akkori helyi folyóiratban. De aztán – néhány hónap kísérletezés után – önként abbahagytam ezt a színikritikai tevékenységet. Úgy éreztem, mégsem tudok eléggé kritikus lenni...

Rádió:

Sokkal hűségesebb voltam a rádióhoz. Vállaltam, hogy több éven át, minden héten személyesen – időre, műsor szerint – megjelenek a stúdióban, s ott saját, - kellemes tanári – hangomon felolvasom az általam

megírt könyvismertetést. Mivel az ott dolgozó kollégák kedvesek voltak, valójában szívesen végeztem az önként vállalt feladatomat. (Úgy tűnik, még messze volt a 90.! Sőt, még jól is esett hallani az egyik üzletben: "nem a rádióban tetszik dolgozni? Olyan ismerős a hangja.")

Csak akkor hagytam ott ezt a heti-állást, amikor a Főiskolát, mivel szép új, fontos és vágyott „állás” várt rám: az újra evangélikus gimnázium, az ifjúkori szép Kossuth nyolc éve, amit – úgy tűnik – nem lehetett elfelejteni.

Ma is úgy érzem, egy ilyen nagy múltú iskolát igazgatni, egykori nivójára emelni, többet ér száz tanszéknél!

És 64 évesen el is kezdtem! (Hiszen van még időm a 90.-ig! – ugyebár?)

És el ne feledkezzem az eddig vázolt „folyamatos apróságok” közül a helyi sajtóról, a Kelet-Magyarországról, amelyet heti rendszerességgel láttam el olyan irodalmi, néprajzi és érdekes kultúr-cikkel, amelyeket az előbb vázolt okok miatt szintén abbahagytam, majd később „Múltból jövő, jelennek szóló üzenetek” címmel könyvvé szerkesztettem.

Most azért kissé csodálom magam, hogy' voltam képes ennyi mindent – olykor talán igazi kedvtelésből, valódi érdeklődésből, (vagy talán holmi becsvágyból?) elvégezni. Mert hogy elvégeztem, az bizonyos.

Sőt, hogy ki ne maradjon az a néhány tanulmány sem, amelyek – felkérésre – a pesti Irodalomtörténet c. folyóiratban jelentek meg, mint pl. a „Petőfi tüze” vagy az erdélyi Korunk bemutatása. (Ám ezek csak kivételesek voltak.)

És ami mindezeket – csak úgy, kedvtelésből – kiegészíti, - vagyis a szokásos megnyitókat, előadásokat, amiket tiszteletből, szívességből, barátságból szakkörökben, klubokban, rendezvényeken, megyei szavalóversenyeken tartottam, - az állandó szellemi jelenlétemet bizonyítja.

Ilyen volt pl. az évente sorra kerülő „Szabolcsi Versek Versenye” Kisvárdán, a Bessenyei Gimnáziumban, vagy a szintén általam életre hívott, és évtizedek óta ma is élő, „Az Úr érkezése” elnevezésű, országos szintű, - biblikus szellemű alkotásokat bemutató – szavalóverseny az egyházi iskolák diákjai részére a Kossuth Gimnázium dísztermében.

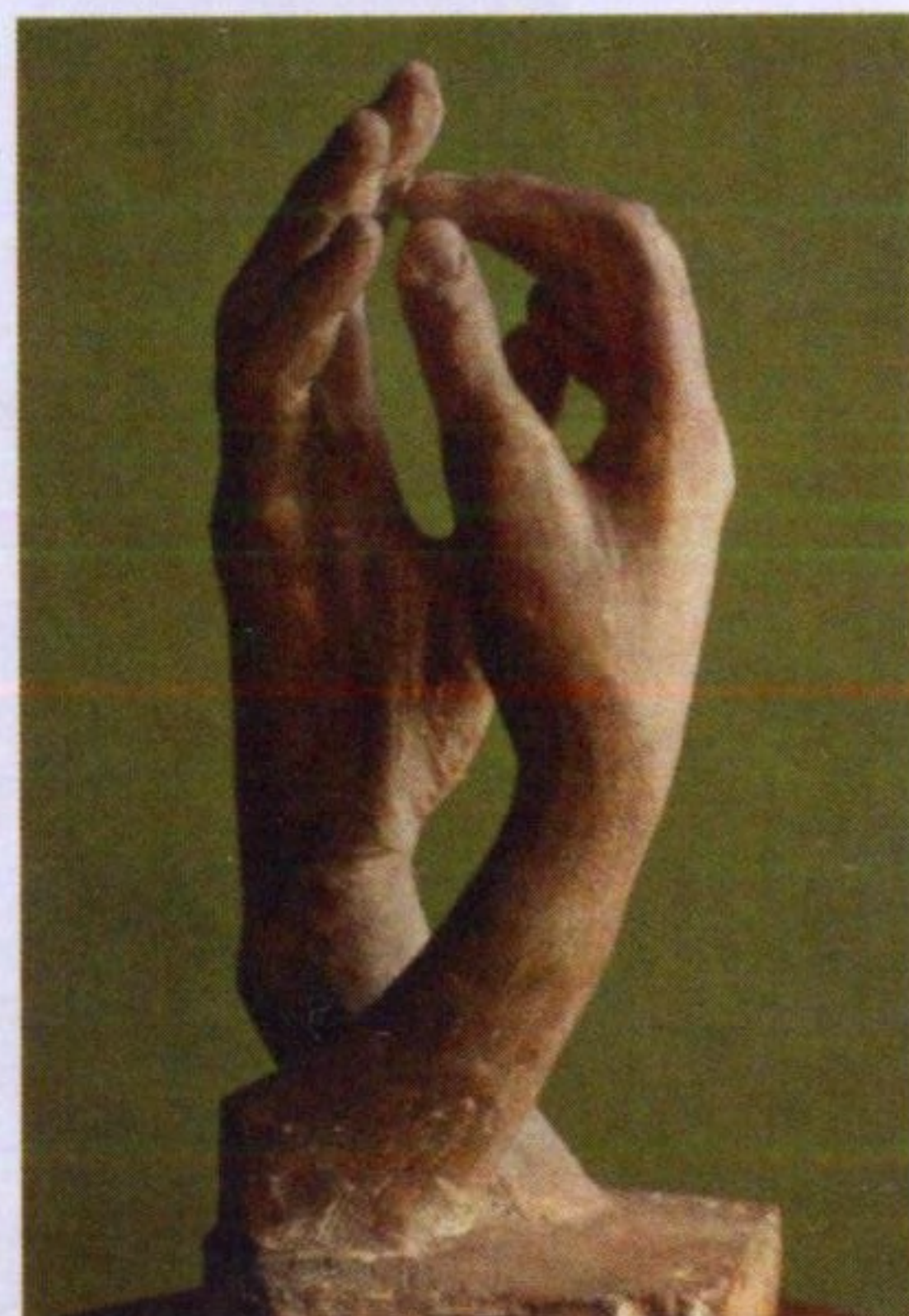
Ezen rendezvények hatására kissé szomorkás, de hálás mosollyal így emlékezem: A résztvevőket – több ezer diákot és szüleiket, valamint kísérő tanáraikat éltesse az akkori jelenlét öröme, az emlékezés szépsége, a szellem tiszta áradása. Ennyit biztosan megérdemelnek. Hiszen ők is a 90 évem békét és boldogságot sugárzó tanúi.

D./ A család csodái

És miután annyi mindent írtam – mondtam másról, másokról, itt az ideje, hogy bensőségebb legyek, és a magánéletemről is hagyjak emlékül néhány boldogságos szót.

1. Panácea 2017
(Édesanyám és a Párom)
2. Juditkám virágai 2019
(A boldog 65 évünk csodái)

Ezen rendezvények hatására kissé szomorúvá vá-
hálás mosollyal így emlékezem: A résztvevőket – több

Bánszki István

PANÁCEA

Íme: Itt zárul az én életem, így értem el a 90. évhez!

De most hova, meddig tovább?

Ennyi tehát? A sok-sok betű, a néhány gondolat?

Csak azt remélem, hogy utódaim ebből a „szűk” szellemi örökségből is megérik szívem dobbanásait, agyam mozdulatait és tollam igyekezetét.

És megérik – minden sorból – azt az írói szándékot, az inspirációt, amit Vietórisz József poéta doctus így erősít meg imájában: „...mert a szép, igaz és jó mindig megmarad.”

A 90 év összegző-émlékező értékeinek stiláris vonatkozásában nem is voltak kétségeim.

Életem tetteinek konklúziója nem is lehet más, mint a jó-akarató példa, és az ebből következtethető intelem „megvilágosodása”. Világnézetemből, erkölcsi magatartásomból és jellememből nem is fakadhatott más. És ez a tudat megnyugtat írásaim szándékáról és világos értelmezéséről.

Ezek után már csak a mennyiségi probléma maradhatna hátra. Az eddig eltöltött 90 évemből – szerény számítás alapján is – 70 évet éltem az írástudás örömeiben: a vers, tanulmány, kutatási eredmények közlése, stb. műfaji ismeretében, olykor gyakorlatában. Ebből születtek könyveim.

Nos, ez lenne a kérdés: keveset vagy sokat írtam életemben? De csak akkor, ha nem volnék biztos abban, hogy a könyveket nem darabszámra vagy dekára mérik!

Ennyit kellett megírnom, ennyi adatott nekem!

Írásaim minden sorát köszönöm!

Mivel azonban még most is szeretném hinni, hogy „Az Élet - amíg tart - csupa kezdet”, akkor még a további tervekről, de legalább a félbemaradt munkákról illene néhány gondolatot – mintegy szép befejezésként, akár zárószó gyanánt – ide illesztenem. Mert bántana, ha kimaradna műveim összefoglalásából. hiszen utolsó éveim – a 90 előttiek – ezzel a jelentős méretű, nagy munkával teltek. Igaz, nem jelenhetett meg ez a mű végleges helyen, vagyis nyilvános kiállításon, az immár újjávarázsolt Kállay-kúriában, ahová szántam!

A kiállítási anyag címe már sokat elárul:

Tiszaberceltől - Nyíregyházán át - Szatmárcsekéig.

MEGYÉNK IRODALMI TÁRLATA

(Ha jól emlékszem, 62 portréval.)

Elvégre is: nagy a megye. De nem ezért nagy benne a literatúra!

És én, mint kezdeményező, - a Bessenyei Társaság elnökeként – barátaim segítségével – nem egy-két nap, de két-három hónap alatt – tisztességgel elvégeztem ezt a munkát! (A mellékelt térképen érzékelhető!)

Inspirált az a tudat: ha más megyék képesek voltak erre a teljesítményre, akkor mi, szabolcsiak, szatmáriak, beregiek, ahol olyan jelentős alkotók születtek és alkottak, mint Bessenyei, Kölcsey, Krúdy, Móricz, hogy csak az országos rangúak közül emeljek ki néhányat, miért ne lennénk képesek mi is erre?

És megvalósult az álmom! Megyénk literátorainak elkészült az arcképcsarnoka! A nagy teljesítményről csak vázlatosan számolok be.

Kezdő lépésként – a Társaság nevében – megfogalmaztam, és megyénk minden érdekelt polgármesterének, könyvtárának és iskolájának levélben küldtem meg a Felhívást, amely a mellékletben olvasható, és elég részletes tájékoztatást nyújt azoknak, akik társaink kívánnak lenni a közös munkában!

Mert megtörtént a csoda, valóra vált az álmom!

Akikre számítottam, megértettek.

A több hónapon át tartó intenzív tevékenység, a sok-sok telefonkapcsolat, a személyes találkozások, az új ismeretségek, a régi tanítványok szíves segítsége, - hiszen már több ezer magyar szakos hallgatóm volt!

Az iskolaigazgatók és könyvtárvezetők is egyetértő módon támogatták ezt a ritka megyei kezdeményezést. Hiszen többen is „földiek” voltak, és a saját íróikat, költőiket örömmel, érdeklődéssel igyekeztek megmutatni a Tárlat révén az országnak.

Így fáradozásaimat jóval felülmúlta az örömöm. És nyilván ezt érezhették azok a kollégák is, akik vállalták a közreműködést, mert a kért határidőre összegyűlt az „anyag”. Így megtörtént a „csoda”: 2015 júniusában, a városunk múzeumában a tárlatot ünnepélyesen megnyitottuk.

A tablók a falakon, ideillő műsor a Társaság tehetséges tagjaival. Az érdeklődők megtöltötték a Múzeumot.

Szép eseménye volt a rendezvénynek, hogy a Múzeum igazgatójának, dr. Bene Jánosnak megnyitó szavai után a város alpolgármestere, dr. Ulrich Attila is köszöntötte a nagyszámú közönséget.

A megyei literátorok arcképtárlata újdonságával, gazdagságával elérte célját: megyénk is bemutatta értékeit saját kultúrtérképén.

(És 2015-ben még mindig belül voltam a 90-es élethatáron. Úgy tűnt: még van addig négy évem.)

Mit is kezdjek ezzel a pár évvel ?

Az Élet most is jelzett: a kiállítás tablói pár hónap után lekerültek a Múzeum faláról. De egy szép ígéretet kaptam: az újjáépülő Kállay-kúriában lesz helye. Örültem... és reménykedtem.

Igaz ugyan, hogy a tárlat anyaga ma is „vándorol”, most éppen – és remélem *épen* – a Kossuth Gimnázium egyik tantermében, de épül-szépül a Kállay-kúria.

A helyi újság felvételei olykor meg is mutatják. Sőt, 2020 nyarára „beköltözést” ígérnek.

De kinek? Sajnos még egyik cikkben sem került sor a Szabolcsi Irodalmi Tárlat említésére. Eddig.

Nos. Hivatkozom újra – de most már zárásként – a könyvem címére.

Az ÉLET – amíg tart – csupa kezdet.

És az alcímére is...

Nos:

VÁROM a 90 évem utáni újabb „kezdetet”, - amire
immár oklevelem is van.

Persze **VÁROM** az új földi csodát: az Irodalmi
Tárlatot a Kúriában!

És **VÁROM** az égi csodát: az értem küldött
Angyalomat!

Most kezdem végre megérteni, milyen is az Élet a
90. után.

BÚCSÚZÁS, REMÉNYKEDÉS és VÁRAKOZÁS,
a végtelenségig!

tehát „AMÍG AZ ÉLET TART.”

M E L L É K L E T T E K

(a 31-32-33-34. oldalakon)

1./ A Bessenyei Társaság felhívása a Nyírségi Irodalmi Tárlat létesítéséről

2./ A Nyírségi Irodalmi Tárlat támogatói és munkatársai

3./ A Nyírségi Irodalmi Tárlat megyei térképe
- A Kállay-kúria rekonstrukciója

4./ A Kúria felújítás után

- Itt léssen jó helye az Irodalmi Tárlatnak

Beszélgetés dr. Kovács Ferenc polgármester úrral
a Tárlat jelentőségéről –

BESENEI GYÖRGY IRODALMI ÉS MŰVELŐDÉSI TÁRSASÁG

NYÍREGYHÁZA

Sóstói út 31/B.

4400

Levél cím: 4400 Nyíregyháza, Szent István út 17-19.sz.

Tisztelt Polgármester Úr/Asszony!
Kedves Magyartanárok és Könyvtárosok!

Reméljük, egyetértenek velünk annak a ténynek a fel- és elismerésében, hogy országunkban a mi vármegyénk adta a hazának a legtöbb költőt, író, alkotót. Ha csak a legismertebbeket soroljuk fel, mint Besenyei György, Kölcsey Ferenc, Móricz Zsigmond, Krúdy Gyula, Váci Mihály és amint a mellékelt térképen látható: Rákos Sándor, Képes Géza, Ratkó József, Czifra Mihály, Katona Béla és társai, akkor nem kétséges az állításunk igaza.

Ismeretes, hogy a Besenyei Társaság immár több mint egy évszázada, – 1898 óta – tevékenykedik azért, hogy szülőföldünk alkotóit, a magyar irodalom értékes részeként, egységes tárlatként múzeumi formában az ország kultúr-közönsége elé tárja.

Ehhez a hatalmas munkához kérjük az Önök együttműködő segítségét! Legyenek részesei a NYÍRSÉGI IRODALMI TÁRLAT előkészítésének: állítsák össze a lakóhelyük, városuk, községük szülőtteinek, ott működő alkotóinak olyan – a mellékelt **minta** szerinti tablóját, amelyet el fogunk majd helyezni megyénk, Nyíregyházán megvalósuló irodalmi múzeumában.

A tábló mérete: 70x50 cm legyen.

Elkészítési határidőt nem tűzünk ki, de jó lenne, ha helyi összefogásuk eredményeként a tablójuk **2011. március 15-ig elkészülne.**

Minden tőlünk telhető szakmai tájékoztatást, formai segítséget megadunk:
Levél címünk: Besenyei Társaság, 4400 Nyíregyháza, Szent István út 17-19.

Bízunk Önökben. Ez a vármegye közös ügye.

Munkánkat támogatják: a Megyei Önkormányzat és a megyénkben működő irodalmi társaságok is.

Bessenyei szép biztatásával: „*Emeld nemzetedet...*” kívánunk örömteli munkát!

Nyíregyháza, 2010. október

Futaky László
könyvtáros, szerkesztő

dr. Csermely Tibor
ny. főiskolai tanár

dr. Nagy Éva
főiskolai tanár

dr. Bánszki István
irodalomtörténész
a Társaság elnöke

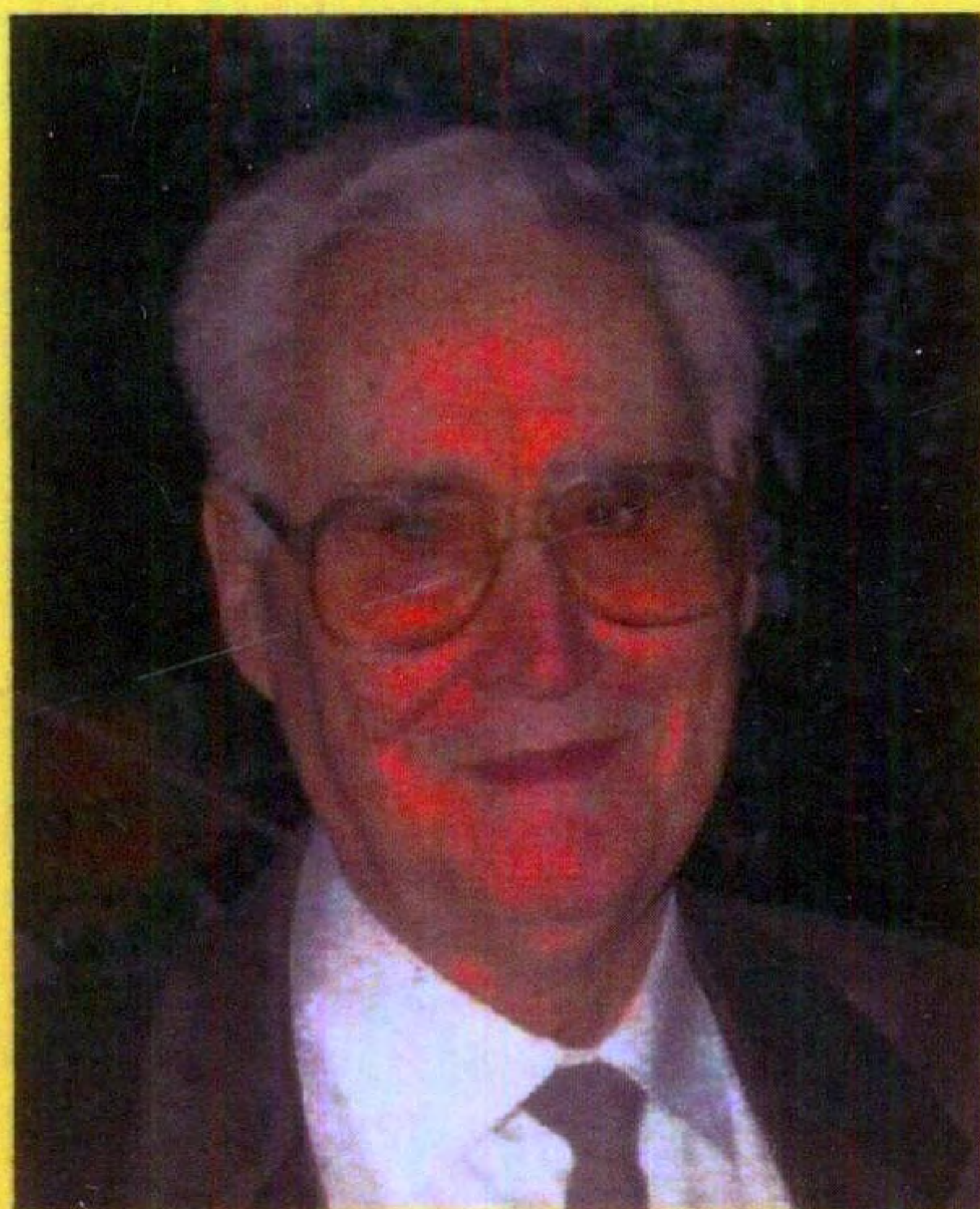
A NYÍRSÉGI IRODALMI TÁRLAT TÁMOGATÓI ÉS MUNKATÁRSAI

DR. APORNÉ KINCSES KOVÁCS ÉVA Budapest	ÁCS LÁSZLÓNÉ Nagykálló	BACHÁT LÁSZLÓNÉ Nyíregyháza
DR. BAROTA MÁRIA Mosonmagyaróvár	BELINSZKY ETELKA Nyíregyháza	BELYUS BEÁTA Nyíregyháza
DR. BENE JÁNOS Nyíregyháza	„BESSENYEI” FŐISKOLA Nyíregyháza	BESSENYEI GIMNÁZIUM Kisvárd
DR. BODNÁR ZSUZSANNA Nyíregyháza	BOLEGA MÁRIA Újfehértó	DR. CSERMELY TIBOR Nyíregyháza
ERDÉLYI TAMÁS Nyíregyháza	EVANGÉLIKUS KOSSUTH LAJOS GIMNÁZIUM Nyíregyháza	FÁBRINÉ BEÁTA Tiszadob
DR. FAZEKAS ÁRPÁD Nyíregyháza	FUTAKY LÁSZLÓ Nyíregyháza	PAMPUCH ZOLTÁN Nyíregyháza
DR. FEKETE KÁROLY Debrecen	INÁNTSY NAGY MÁRIA Nyíregyháza	KALYDI TAMÁSNÉ Fehérgyarmat
DR. KATONA BÉLÁNÉ Nyíregyháza	KISS ÁRON ÁLTALÁNOS ISKOLA Porcsalma	KALOCSÁN GYÖRGY Vásárosnamény
KOVÁCS TIBORNÉ Nyíregyháza	KÖLCSEY FERENC GIMNÁZIUM Nyíregyháza	KULCSÁRNÉ JUDIT Tiszavasvári
LABOSSA GUSZTÁVNÉ Nyíregyháza	L. GÁL MÁRIA Kótaj	MÁDI GYULÁNÉ Nyíregyháza
DR. MOLNÁR ZOLTÁN Nyíregyháza	MÓRÉNÉ ERIKA Nagyhalász	NAGYNÉ BÁLINT LILLA Nyíregyháza
OLÁH ANDRÁS Mátészalka	PALOTAI ERZSÉBET Nyíregyháza	DR. PAPP ISTVÁNNÉ Nyíregyháza
PÁSZTOR ZOLTÁNNÉ Gávavencsellő	PÉNZES OTTÓ Mátészalka	BENEDEK ELEK ÁLTALÁNOS ISKOLA Kálmánháza
SIPKAY BARNA SZAKKÖZÉPISKOLA Nyíregyháza	SIPOS FERENC Nyírbátor	DR. SONNEVEND PÉTER Budapest
SZABÓ LŐRINC ÁLTALÁNOS ISKOLA Sóstóhegy	SZENT IMRE GIMNÁZIUM Nyíregyháza	SZIVÁK GÁBOR Kisvárd
DR. SZLÁVIK FERENC Budapest	TURI SÁNDORNÉ Paszab	DR. UGRIN ARANKA Budapest
ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM Nyíregyháza	SZÉCHÉNYI ISTVÁN SZAKKÖZÉPISKOLA Nyíregyháza	KALINÁK JÁNOS Anarcs
KIRÁLYNÉ BODÓ KLÁRA Cégénydányád	MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT Nyíregyháza	MEGYEI MÚZEUM Nyíregyháza

Dr. BÁNSZKI ISTVÁN
(Nyíregyháza, 1929–)
irodalmár,
bölcsészdoktor

**A Bessenyei Tanárképző Főiskola – jelenlegi
Nyíregyházi Egyetem – tanára**

A Nyíregyházi Kossuth Lajos Gimnázium igazgatója
Apáczai-, Péterfy Sándor-, Toldy Ferenc-, Kölcsey
Ferenc- és Életmű- díjas,
Tiszabercel díszpolgára

A Bessenyei Irodalmi Társaság „újkori” alapítója és
örökös elnöke
„Az Úr érkezése” országos ökumenikus szavalóverseny
alapítója és védnöke

A Nyírségi Irodalmi Tárlat kezdeményezője...
